

Szerkesztőségi iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Pollák Mór könyvnyom-
dája, hová a hirdetések és
előfizetési pénzek bérmen-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet”
és a s.-sztygyörgyi „önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

megjelenik ezen lap heten-
kint kétszer:
szerdán és szombaton
Előfizetési feltételek:
helyben lánshozordva vagy
védre postán küldve:
Egész év . . . 6 ft. — kr.
Fél év . . . 3 ft. — kr.
Negyed év . . . 1 ft. 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos petítorát, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitlatter sora 15 kr.

Fővárosi levelek.

Budapest, 1877. febr. 10.
III.

Ki merné mondani, hogy mi nem a törökkel
érünk, beszélünk, teszünk?

Ime most is Konstantinápolyban Midhát megbu-
kik, Bécsben Tisza Kálmán lemond.

Két kormányváltás.

Valóságos villámcsapás volt az a sürgöny, mely
Midhát száműzetésének hírt hozta. Aztán minden elő-
készítés, bevezetés nélkül csak úgy egyszerre a végén
kezdődött az egész esemény. A Tisza-kormány lemon-
dására legalább el voltunk készülve, de erre egyálta-
lában nem.

Ki is gondolhatott volna arra, hogy azt a Mid-
hátot, a ki Törökország életét mentette meg az alkot-
mány által, s a ki a török szultán jogát, hatalmát és
souverainitását igyekezett mindig fentartani, száműze-
ték oly vád alapján, melynek előttünk nincs semmi
alapja. Mert abból, hogy valaki tudományosan mivel,
okos, derék, tapasztalt, tapintatos, ügyes államférfi,
még nem következik, hogy egyszersmind nagyravágó
is legyen.

Már azt hittük, hogy Törökország megszűnt a
„selyem zsinor” országa lenni, azt hittük, hogy a mos-
tani szultán sokkal felvilágosodottabb, hogy sem ud-
vari cselszövényeknek, fondorkodásoknak és fülbesu-
gásoknak engedve a hitelt adva, Törökországot egy
oly férfiutól fossa meg, milyen Midhát, ki valószínű-
leg egyedül bírt volna annyi erellyel a reformokat
tényleg is keresztül vinni a Törökországnak tekinté-
lyét a külhatalmakkal szemben is fentartani.

De csalódtunk.

A szultán engedett Midhát ellenének, hallgatott
sogorának gyanúsításaira, s a tehetséges államférfi-
ut — a szávok nagy öröme — száműzte, azt ad-
ván okot, hogy Midhát a szultán hatalmát megakarta
volna rövidíteni, hogy diktatóri jogot akart gyakorolni,
sőt talán a szultán trónjára is vágyott.

Nem ismerjük a tanukat a okmányokat, melyek-
nek alapján a szultán a száműzetési rendeletet kibo-
csátotta, ennek jogosságáról tehát alapos ítéletet nem
mondhatunk.

De annyi bizonyos, hogy Törökország nem egy-
hamar kap oly férfiut, mint Midhát, kinek hiányát
még sokáig meg fogja érezni s a ki minden törökkel
törökbebb s derekabb ember volt, s ezért nem is csoda,
ha nagy népszerűségben állott a török nép minden
osztálya előtt.

De hát minden nagy embernek vannak ellenei,
irigyei. . .

TARCA.

János ur, a látogató nadály,

v a g y:

„Csak öt percig, kérem!”

(Saphir után. — Nem ajánlja senkinek sem.)

Ha inasom belép és azt mondja: „János ur ki-
ván méltósággal beszélni!” — gnyosan mosolyog
és a káröröm fénylik szemeiben.

János ur valóságos látogató-nadály. Mielőtt meg-
állapodnék, mindent össze-vissza kútat és szagol, ezer
meg ezer görbületen kanyarog, akkor szilárdul ül és
tele szívja magát s mindagáig le nem esik, míg vértünk-
kel jól nem lakott.

János ur belép:

— Csak öt percig kérem, mélyen tisztelt uram!

Csak öt percig! De hát hány öt percet él az
ember hetven éves koráig!

Csak öt percig! Öt perc alatt kiugrik Minerva
Jupiter fejéből; öt perc alatt egy Lissabon elsi-
lyedhet.

Csak öt percig! Öt perc alatt kedvesünk egy
igen-nel boldogíthat és örökre el vagyunk veszve;
öt perc alatt kosarat adhat és örökre meg vagyunk
mentve!

Öt perc alatt egy harminc éves háborút el lehet ve-
szíteni; öt perc alatt mennyországot lehet megnyerni.
Öt perc alatt egy tiszta lelket meg lehet mér-
gezni; öt perc alatt egy megtört lelket új életre le-
het kelteni.

Öt perc alatt egy „Illias”-hoz szükséges plánum
születhetik; öt perc alatt az alexandriai könyvtár szét
lehet rombolni.

Csak öt percig! Öt perc alatt érkeink mind-
egyike ötször az elragadtatásig, ötször a kétségbeesé-
sig vihet bennünket.

A konstantinápolyi kormányválsággal majdnem
egyidejűleg értesültünk a Tisza-kormány lemondásáról.
Ennek, habár következményeit még nem is, de
okait már tudjuk.

Tehát nem jött létre kiegyezés.

Bármily szigorúak is legyünk magunk iránt, az
egyezség megkötésében dolgában kormányunkat egy-
általában nem vádolhatjuk; mert ez annyi engedményt
tett az osztrákok irányában, annyi törölt saját köve-
telési programjában, hogy többet már képtelenség egy
magyar miniszteriumtól várni.

S hogy az alkudozások semmi eredményre sem
vezettek, azt csak is egyedül az osztrákok nyakassá-
gának tulajdoníthatjuk.

Már tisztelet, becület Ausztriának és embereinek,
de az csak mégis jogtalanság és igazságtalanság, hogy
nem akarják elismerni Magyarország egyenjoguságát
a bankügynök.

Hisz kormányunk már csak azt kívánta, hogy az
osztrákok legalább „elvigye” ismerjék el Magyarország
paritását; de ők ezt sem akarják, ők féltik az osztrák
üzletet magyar beavatkozástól.

Természetes tehát, hogy így nem jöhetett létre
kiegyezés.

Azonban azért a kormányunk még sem kellett
volna lemondania. Összebonolyította, összekuszálta az
ügyet, kötelesege tehát bármilyen módon azt rendezendő,
ha így nem lehet, kísérelje meg más módon, de ne
szökjék meg. Tegyen előterjesztést az önálló bank
létrehozása tárgyában, s ha egyáltalában sem így sem
ugy nem sikerül a dolog, akkor mondja le.

S hisszük is, hogy így fog tenni a Tisza-kormány,
a mennyiben felsége uralkodónk még nem nyilatko-
zott a lemondás elfogadása vagy nem fogadása tár-
gyában.

Aliquis.

A keleti kérdés.

Az angol trónbeszéd sajnálatát fejezte ki a felfett,
hogy a porta nem fogadta el a konferencia javaslatait,
melyek a trónbeszéd szerint nem sértik Törökország
függetlenségét és területi integritását; a konferen-
ciának azonban meg van az az eredménye, hogy kitűnt
a keleti kérdésben az európai hatalmak egyetértése,
minnek realis hatása is meglesz a török viszonyokra és
kormányra. Reméli továbbá a trónbeszéd, hogy a vazal
államokkal jelenleg fennálló fegyverszünet becsületes
békére fog vezetni.

Szerbia a porta által felajánlott békepontozatok
közül ötöt elfogadhatónak nyilvánított.

Csak öt percig! Öt perc alatt áradószó szívünk
oly vallomásra ragadhat el, melyet tizenöt éven ke-
resztül lesz időnk meghágni.

Csak öt percig! Öt perc alatt meghülhet fekete
kávénk és szőke kedvesünk; öt perc alatt tíz hite-
zőnkkel találkozhatunk; öt perc alatt tízszer bukhá-
tunk meg szigorlatunknál; öt perc alatt ezer bérlet
veszthetünk el; öt perc alatt a legszebb reményekben
és a legbiztosabb tökében csalódhatunk; öt perc
alatt tíz szóbeli és egy írásbeli ostobaságot el lehet
követni; öt perc alatt nyolczer kényelmesen blamiroz-
hatjuk magunkat; öt perc alatt egy lány eltagad hat
évet éveiből, és öt perc alatt akárhány megszegi be-
csületeszavát.

Csak öt percig!

Oh János ur, János ur!

Tehát itt van ő, János ur.

— Csak öt percet mélyen tisztelt uram!

En egyszerűen szemé közé nevetek és azt mondom:

— Mivel szolgálhatok?

Akkor János ur elkezdte mondanivalóját:

— Oh, tudom, hogy ön nagyon el van foglalva;
tudom, hogy ideje drága, átlátom, hogy mi minden
dolga van; oh nagyon jól fel tudom fogni, hogy ez
mit tesz. Szerkeszteni! Lásza, jól tudom, hogy mit je-
lent az s én tudom, hogy itt mi minden jön elé, tu-
dom én azt —

— Kérem alásan, mivel szolgálhatok?

— Csak öt peronyi időt kérek! Mert lásza, én
jól tudom, hogy mi az idő, én azt a vagyon becslüni
tudom, ezt a becslühetetlen kincset méltányolom, na-
gyon jól tudom, hogy —

— Szabad kérem, legyen szives megmondani —

— Azonnal kész vagyok, csak öt percet kérek
rá. Látom, hogy önt ezer tárgy foglalkoztatja; tudom
hogy az efféle foglalkozás az időt mennyire igénybe
veszi, felfogom —

Ekkor inasom levelet hoz, én azt mondom:

— Bocsanat! —

János ur viszonzozza:

— Oh kérem, tessék, felfogom, hogy ezen úgy

* Tisza Kálmán miniszterelnök átadta ő felsé-
gének lemondását. A király az ő ajánlatára felhívatta
Bécsbe Majláthot és b. Sennyeyt és meg fogja hall-
gatni az összes titkos tanácsosokat.

* Ifjaink küldöttsége Triesztbe érkezett, hol a
rendőrség keresztutakon vitte őket szállásukra. A tün-
tetés kikerültetett.

Az uzoratorvény.

Sepsi-Szentgyörgy, február 11.

Nagy öröm van Izraelben! Az uzorások, buja
nagy, a vérig szípolozott adósk öröme határtalan,
mert képviselőházunk, mult hó 23-án az uzora tör-
vényt megalkotá s ezen ténye által a szegény népet
az uzorások, az emberiség e nadályai, körmei közül
kiragadta.

Az uzoratorvényt egész ország üdvözlí, de sehol
sem fogadtott e törvény oly örömmel, mint nálunk
Háromszékmegyében, mert itt legelőtöbbség az uzora
által üttöt sokak, mert nincs egyetlen család, mely az
uzorások által kiszípolozva ne legyen.

Örömmel üdvözlüjük mi az uzoratorvényt, mert
általá néptünk elszegényedésének egyik legnagyobb
léteka lesz megszüntetve, mert a lelketlen uzorások
tulkapásainak gátot vet.

Az uzora megismosodott, meghízott az uzora
törvények eltörlése következtében s végre oda jutott,
hogy egyes vidékeket tett lelketlen uzorásokodás által
tönkre s működését mindenütt szerencsétlen családok
elszegényülte, a szegény nép csekély birtoka elko-
tyázása jelzik.

A faj, a vérsz pó nadály, mely embertársai vérért
vampyr-hoz hasonlóan kiszípolozá — süpredékét ké-
pezi az emberiségnek, mely a legpiszkosabb önérdék-
től vezettevo embertársai javát számba se veszi, em-
bertársai jóllétéért egy fillért se áldoz, sőt minden kínál-
kozó alkalmat felhasznál embertársai kiszípolozására.
E fajtól kitűnő példányokat állíthat megénk
ki, kiknek becület, humanizmusról fogalmuk nincs,
kik az utolsó krajcárt fogukhoz verik s embertársukat
a haláltól sem mentenék fillérek árán se meg.

A család, az ember nyuzás emberei kora
hala istennek lejár. Képviselőházunk 8%-ben ala-
pította a kamatmaximumot meg s ezáltal lehetővé tette,
hogy a pénzre szoruló olesó kamat mellett vehessen
kölesünt fel.

A lelketlen uzorások eddig 100%-nál többet
vettek 100 ft után fel s kapzsiságuk a körmik köz-
akadt szerencsétlen hitelezőt kitozák vagyonából,
becsületéből, megfoszták a családot utolsó falat ka-
nyerétől.

nem halasztható, tudom, hogy némelykor egy levél
mit jelent, tudom — stb.

En olvasom a levelet; ez alatt János ur könyv-
tárommal két ismeretséget, kihúzza a köteteket, fel-
nyitja a szótárokat, megszámlálja a zsebkönyveket,
megvizsgálja a kötecéket. En a levélolvasással kész
vagyok, János ur megfordul:

— Ön is annyira szereti a vászonbátat a köte-
teknél — ?

— Igenis!

— Itt nem is tudnak tökéletesen kötni, mert —

— Szabad felvilágosítást kérem, mi részesít en-
gem e szerencsében, egy kissé szorakozott vagyok —

— Azonnal kész vagyok, csak öt percig kérek
még türelmet, ámbár tudom, hogy önt nagyon sokat
zaklatják s tudom, hogy ön némelykor kellemetlen
látogatásokat kap —

— Némelykor elődjá magát; tehát mit kíván ön?

Ezen percben a legközelebb megjelenő lapnak
correcturát hozzak be.

Elragadtással kapok az alkalmon és egy XIV-ik
Lajos udvaroncához illő lovagiasággal mondom:

— Mélyen tisztelt ur! ön látja, mennyire fontos
teendőim vannak, nem mondanám el röviden — stb.

De a nagytiszteletű látogató-nadály csak éppen
azért is előkézteleket tesz, hogy az öt percet egész
az örökkévalóságig nyújtssa.

— Ne geniozza magát, én tudok várni, tudom,
hogy egy correctura mit jelent, belátom, hogy ez nem
szenvend halogatást, nagyon jól tudom, ne geniozza
magát, ezalatt műszobájában néstnézek.

Meg adnom kell magamat sorsomnak. Mialatt János
ur szobában körülzsimatol. Előbb megnézi a képe-
ket, azután megtagogatja a mellszobrok orrait és lá-
leit, átnezi névjegyeimet, elveszi porte-bijoux omból
gyűrmet, kabátjához dörzsöli és az ablakhoz tartja;
azután íróasztalához közeledik: „Megbocsát!” és ki-
húzza kézirataimat a papír alól, a melyen írtam; azután
elöveszi pecsétnyomomat és tenyerébe nyomja; elég az
hozzá ő kimerítetlen a magánfoglalkozásokban. Valá-
hára meg zavrok és komolvan kérem:

„Nemere” programjában keletkezése óta hangzottott függetlenségéről fogva, a felmerült közérdektől ügyben saját nevem alatt felhozottak közlésétől nem fogja megtagadni a tört.

Röviden és határozottan nyilvánítom azért, hogy a „Nemere” 9 ik számában Háromszék közgazdasági közvegehez intézett nyílt kérésben felhozottakat minden részleteiben fenntartom, sőt későbbi észleleteim alapján denuncióm azt is, hogy a 13. sz. a. január 13-án kelt intézkedés által már túlságosan terhes méltatlanság, annak keresztülvitelében még tetemesen súlyosabbá tétetett.

Mert a 13. sz. 1-ső pontja szerint Szentgyörgynek Szemerja felőli végeig volt beosztva Arkos is 420 kavicsalommal és mégis Arkos utrésze S.-Szentgyörgynek Csik felőli végén méretetett ki és a 420 halom kavics az aldobolyi hídőt Szentgyörgyig beosztott 8 község lakosaira hárítottatott s még Szentgyörgy belterületére is egészen a nagy piaci előtölattunk. Míg a Szentgyörgy várost terhelő utrésze azon belterület számitott bele, melynek városias kikövezésére csaknem egy évtized óta igaztalan magas vámokkal van a vidék képessége terhelve s így Szentgyörgynek ezen rendkívüli utmunkából részletetése nagyrészen illusorius még ma is, ámbár a méltatlan eljárás sokért felszámolás után, sőt a 13. sz. intézkedésben a bevezérsre kitűzött határidőn túl Szentgyörgy lakosaira is talán igás fogatunkon 1/2 halom kavicsbordás vettették ki, mi az Uzon, Szotyör és Kilyénre stb. jutott teherhez képest alig 1/3 arány.

Határozottan állítom, hogy Horváth László ur által megyei főjegyző és helyettes alispáni minőségben „a tényállás valódi megvilágítására” ígért „tájékoztató” tételi s hangzatos állításai minden komoly alap nélküliek, mert

1-ször Az, hogy 1876-ban Háromszék törvényhatóságához tartozott községek közmunka kötelezettségük épen úgy teljesítették, mint más években — köz tudomás.

2-ször Az, hogy a január 13-án tartott megyei közgyűlésünkön nemely törvényhatósági utak felhagyása felett folyt tanácskozás alapját képező tervezet betérjéséből, a most folyamatban lévő utmunka egyenletlenül terhelő felosztása megentetésére bármint sohasem utján is érveket lehetne felhozni, mereven tagadom, minthogy sem rostált kavics és tört követ meghordások, sem a közmunka eddigig terhesbb beosztására a k. i. b. delegáltatása, sem a folyamatban lévő utmunkák kérdése fel sem merült.

3-ször Az ebből folyólag felhozott azon állítását, hogy „e közben érkezett le a m. k. miniszter ur komoly rendelete” szembetűnően megcáfolja, maga a 13. sz. intézkedés, mely január 13-án kelt s hivatozik főmérnök urnak tegnapi napon tett jelentésére.

4-szer Mert a Szentgyörgy-réti vonal hadászati fontosságú a magyar-osztrák birodalom illetékes szakosztálya még eddig nem fedezte fel. S ugy látszik, hogy épen csak most valami szentgyörgyi emeritus honvéd és legiobeli stratégikusok által constátáltatott az.

Hasonló alaptalanok főjegyző ur tájékoztásának több tételi, melyeknek cáfolatába, tér szűke miatt nem bocsátkozhatom. el kell szalasztanom a miatt a kecsgerőtt alkalmat is, hogy fellesséhes azon hencsög kérdésre: „Hol van itt kedvezményi korteskedés?” sőt nem reflectálok gyauisításaira se, hisz azokon ugy is annyira érzik az idegen zamát, hogy a ki helyi viszonyaikban csak némileg is avatott, tüstént felismeri, melyik azon kakuk, mely azon ötleteit főjegyző ur tollába oktrojálja.

De annak határozottan ellent mondok, hogy „a karicsvásárlásokban a nép sarcolásával alispáni helyettes urnak baja nincs”. Mert ha rostált kavicsot parancsol, bányákról gondoskodni is hivatalos feladata, mit még a katonai absolut hatalom közegei sem mulasztottak el, kérdezze meg csak korosabb tisztjarsait. Bányákért keresetk s fizettek azok is vagy megelégedtek oly fővennyel, minőt a munkakötelesek költség nélkül előállhattak. Mert kőmorzsolásra özvegyasszonyokat és ily munkára nem szokott koros emberekkel alkalmazni nemcsak társadalmi, de természet törvénye szerinti sem lehet, amit pedig pénzért? vásárolni kényszerülünk, az nem természetben kiszolgáltatót közmunka, de az adókösztyálához számítható. Előttünk a példa most, midőn ha nem találkozik olyan, ki a sarcolás mérséklésére gyümölcsös kertjét áldozza, 4—5 frtra emelkedik vala minden halom kavics előállítás kiholdakon kívül.

Ily esetekben parancsokat osztani nem elég, ilyenkor kimozdul irodájából egy s még több közgazdasági tiszt, körülnéz és gondoskodik eszközökről is, hogy rendelete foganatosítható legyen. Lám, hisz nem rég olvasánk a „Nemere”-ben cikkeket, melyekben az irodai személyzetet nélkülözött tanfelügyelőtől a szót-szót, távolban létező iskolák látogatását követelik, és abban főjegyző ur tolla is mozgásba hozott. Miért nem követi azt, mit másnak ajánl, önmaga?

Ezek előbecsátásával legyen szabad már ezen tulajdonképen egyszerű, de főjegyző ur officiosus világitásával homályba burkolt hadászati utak kérdésében igénytelen nézeteimet röviden előadni:

Az alkotmányos élet alapeszméje: semmit rólnak nélkülünk, „nihil de nobis sine nobis”, ez az önkormányzat.

Az önkormányzat eszméjének követelménye, hogy azok, kiket valamely tárgy érdekel, annak terheit hordozzák, de elintézésébe is befolyhassanak.

Ily önkormányzati jogot biztosítani hazánk törvényei: községi, megyei és országos testületekben népképviselőt alapján gyakorolhatni, ehhez képest vannak országos érdekű közlekedési vonalaink,

fontosabb kereskedelmi s főképen honvédelmi — vulgo: hadászati — szempontból a hon összes polgárai érdekére kiterjedő hatással. Ezeket magasb célhoz képest nagyobb költséggel, szilárd anyagokból kell építeni s fenntartani minden részleteiben, mert nem elég a jó út, ha a hídak a nehéz útegek s fuvarok terhe alatt összerokadnak. Ezek az ugynevezett államutak. Költségüket megszavazza a parlament, fizeti minden adózó polgár s kezelik az államhivatalnokok.

Vannak törvényhatósági érdekű utak. Ezeknek fenntartására a szükségeltetett költségeket hordozni fogja a megyei házi pénztár, addig segélyezi az állam. A nyers vagy természetbeni munkát végzők magunk, mint érdekelték s felettük intézkedünk az 1870. 42. t. c. 43. §. c) pontja értelmében megyei közgyűlésünkön, és intézkedéseink végrehajtását vezeti az 1870. 6. t. c. 25. §. szerint a k. i. bizottság, kezelik a megyei s községi közegek.

Vannak még községi utak, — de azokról most nincs szó.

Ne teremtsünk hát megyei hadászati utakat, mert a hadászat országos érdekű tárgy és azért fennálló törvényeink értelmében a hadászati utak felett intézkedik országos költségű a magyar állam.

De a Brassó-csik-szeredai vonallal jelenleg kivételes állásban vagyunk. Mert annak hadászati fontosságát már régen konstátálva van a már 1868-ban gondozását átvenni az állam azért késett, mivel oda vasút volt tervezve. Később ránk neheztek az állam deficitek. Most pedig, midőn közel szomszédunkban az orosz és török harci készülődések Európa békéjét kérdésessé tevők, ideje meggondolni: si vis pacem, para bellum, elődázhatlan feladatnak tűnhet fel azon utak is jobb állásba hozása és minthogy létező viszonyainkhoz képest leggyorsabban célhoz vezetnénk tekinthető a Háromszék polgárai közremunkálásra hivatozás, azért keletkezhettek a 22240. sz. k. miniszteri leirat. Leirat, mondom, és nem komoly rendelet — mint főjegyző ur nevezi — mert már az is, hogy ezen munka keresztülvitelére „a megye összes közmunka-erejének felhasználását” ajánlja, mutatja azt, hogy ez csak kivételesnek tekintetik, és felfejtett nézeteimnél fogva alkotmányos miniszterről fel sem tehetem azt, hogy azon leirat imperatív hangzása lehet, hanem persvasiv.

Ismétlem azért, sőt most határozottan sérelmesnek nyilvánítom azt, hogy azon miniszteri leirat a jan. 3-án tartott megyei közgyűléshez illetékes tárgyalás végett elő nem terjesztetett, hanem épen a közgyűlés napján illetéktelenül hivatalból intéztetett el foglaltsítására.

Határozottan nyilvánítom, hogy azon intézkedés nemcsak az alkotmányos fogalmakat s törvényeinket, de az egyenlőség és elő igazság szempontjait is sérelmesen érinti, mely sérelmet annak keresztül vitelében még súlyosbítja lett.

Határozottan állítom azt is, hogy az által több községek s közöttük Uzon, Szotyör és Kilyén népessége oly nagy mérvben terhelhetett, hogy számos apróbb birtokos lakosnak ezen utcsinálásra kényszerített készpénz kiadása s munkája magasabbra számítható, mint évi egyenes adója, pedig tudjuk, hogy tiszta jövedelmünk 30%-ra emelkedett az egyenes adó.

S ezekhez képest ismétlem azon kérésemet is, hogy az ily túlterheltek az azt okozó közgazdasági közvegeink adó-relaxáció útján némi enyhítést eszközöljenek, mit eszközölhetnek is tartok, minthogy államérdekű közös terhek beszámítását a parlament sem tagadhatná meg, s ezen kéréssem figyelemre méltatását közgazdasági közvegeinktől az 1870. 42. t. c. 6. ik fejezetének tekintetbe vételével bizton reményelem is.

Székelly Gergely.

Legujabb.

A király elfogadta a Tisza-miniszterium lemondását, mit Tisza Kálmán miniszterelnök eme levében tudatott a képviselőház elnökével;

Méltóságos Elnök Ur!

Ő csász. és kir. apostoli felsége f. hó 8-án kelt legfelsőbb elhatározásával a magyar összes miniszteriumnak hivatali lemondását legkegyelmesebben elfogadni méltóztatott azon legmagasabb meghagyással, hogy az egyes miniszterek utódait kinevezetéseig eddigi hivatalos működésüket folytassák. Miről van szerencsém méltóságodat tudomás végett értesíteni. Fogadja méltóságod kiváló tiszteteltem őszinte nyilváníását.

Bécs, 1877. február 9. Tisza Kálmán.

Bécs, febr. 10. A tegnap este jelentett kormánykombináció nehézségekre ütközött. — Sennegy vonakodik a kormányba lépni; a többi conservatívek pedig nélkülük nem akarnak kormányt alakítani. — A bécsi kormány kijelenté, hogy egy új magyar kormányban más elemek állván vele szemben, az eddigi alkudozásokat mint nem történetek tekintend. — Tisza lemondásának valódi oka az, hogy az önálló magyar bank felállításához nem birta kinyerni a fejedelm beegyezését, hanem újabb meghagyást kapott az alkudozások megszakkadt fonalát felvenni.

Bécs, febr. 10. Az alkotmányhú körök megszeppentek Tisza lemondásán, miután ez Ausztriában egy föderalista feudális kormányt vonna maga után. Van kilátás, hogy engednek és hűfőn Tisza ismét megbiztatja a miniszterelnökséggel. — Széll Kálmán a bucsukihallgatáson különösen kegygyel fogadtatott. Vannak, akik egy Bittó-kormánytál akarnak kísérletet tenni.

Bécs, febr. 19. Most jövök a bank-utcai magyar

éptülettől. Sennegy nem fogadja el a kormányképzést. A zavar tepontját érte el. Most ismét az előbbi tervre jöttek vissza. — Wenckhausen, mint kevésbé engedelmű, az elbocsátott nagyzveér mellett nyilatkozik. — Visszahivatása valószínű kezd lenni. Itt hangosan kívánja azt a nép.

Stambul, febr. 10. A török lapok Midhatról, ugy látszik, felsőbb rendelet után, egészen másképp írják, az állítólag felfedezett összeesküvésről már semmit sincs. — A közvélemény az egész birodalomban az elbocsátott nagyzveér mellett nyilatkozik. — Visszahivatása valószínű kezd lenni. Itt hangosan kívánja azt a nép.

Egy veleg.

Egy vidéki süldő jogakademiai tanár, ki most ur és tisztességes, ugy es hivatalnok, hogy hűbőval Pestre megy, hogy ott másszon fel a „tudor”-ka fá-jára, azonban bántamutára egy talált, hogy ez a tudorka fa nem afféle gyenge, kis páduai indás növény, a melyet csak ugy vaktában is átléphetünk s amilyenek távolról az önhittség kódénát látszott, hanem erős, szálás fa, még pedig cseri fa, melynek már neve is ominosus. A próbán technikája természetesen cserben hagyta.

Csakhamar találkozik egy jó ismerőjével.

— Ugyan mikép történhetett, hogy ily csufosan elbuktatának azok a tanárok?

— Hogy történhetett? Hát úgy történt az egész, hogy egy kis nézetkülönbség volt közöttük.

— Érttem, minthogy ez a te képességedre vonatkozott

— No barátom! mint érzed magad azóta, hogy megönsültél? — kérdé valaki barátjától.

— Nagyon jól, aranyos az élet, minden helyen, rendben van! — Azóban kendőjeért zsebébe nyilván, felesége harisnyáját húzza ki onnét.

Korcsmáros a vendéghez: „Mivel szolgálhatok?”

Vendég: „Egy fél liter borral, de a vizet külön kérném!”

— Mit láttál a nyomdában Jenő?

— Hát biz én sok furcsa dolgokat láttam; de legjobban bántam ott három gyereket, kik szüntelen apró vasszegek után kapkodtak.

V E G Y E S.

— Műkedvelőink szombati bálján igen csekély közönség vett részt. Nem tudjuk közönségnek szokatlan indifferenségének okát műkedvelőinkkel szemben kimagyarázni. Az idej farsangon ez volt a második bál s több aligha lesz, s ennek is meglepő gyér közönsége volt. Műkedvelőink nagyobb pártolásra volnának érdemesek, kik fáradságot nem kímélve épen a közérdeknek tettek akkor szolgálatot, midőn a befolyt jövedelemből a báltermet magasabb igényeknek megfelelően költségesen dekorálták. Mi az okot a pénzhiány s nem a közönyben vagyunk hajlandók keresni. A bálon jelen volt gyér, de nagyrészen intelligens közönség reggeli 4 óráig mulatozt a legjobb kedvvel. Műkedvelőink e bálra aligha rá nem fizetnek, mert a gyér közönség a kiadásokat sem fedezte. Reméljük, műkedvelőink ismert buzgalmat e bál sikeretelensége nem fogja csökkenteni, s ők tovább fognak haladni a megkezdett uton s törekedni a kitűzött nemesség cél felé.

— Felolvasó-egyletünk szombati estélyére, mely a városunkban építendő ref. templom javára fog rendezettni, felhívjuk közönségünk figyelmét. Hisszük, városunk vallásos népe nem fogja e vallásos célra rendezett estélytől megvonni pártfogását s azon tömegesen fog megjelenni.

— A tegnap esti eső óta folytonosan havaz.

Vastag hólepel borítja a földet. Eddig alig volt havunk, most a tél vége felé szánatra van kilátásunk. Időjárásunk szeszélyes, 2 napig orkánnal versenyző szél rémitett, utána megeredtek az ég csatornái — esett — ma a láthatár fehér lepellel van burkolva.

— Egy 8 krajcáros per története. Egy magy. kir. államhivatalnok bizonyos bolti követelés megfizetéséért az illető kereskedő részéről felvett a fizetésre szólítva, miután utóbbi állítása szerint a követelés 5 frt 30 krt tett volna, ellenben a hivatalnok csak 4 frt 92 krig tudta magát adónak s ezzel a hitelezőt meg is kálnta, ez azonban azt elfogadni nem akarta, kénytelennek látta magát további zaklatás kikerülése tekintetéből az általa is beismert összeget a kir. járásbíróshoz letenni (letéteményezni), miről a követelő azonnal is értesített. Ugy, de nemcsak a kereskedőnek, hanem az ügyvédeknek is élni kell. Azért a pernek meg kellett indíttatnia, és a hivatalnok 5 frt 30 krt követelés és járulékaért a járásbíróshoz elbe idéztetett. A megjelent felperesi ügyvéd elismerte, hogy az 5 frton felül 30 krt tévesen peresített be, követelését 5 frtra szállította le s miután az alperes 4 frt 92 krt letéteményezése által már törlesztetett, a tulajdonképeni per csakis 8 krt, az ügyvéd költségeiért folyt. Az ügyvédi fogásokban nem eléggé jártas hivatalnok gondolván, hogy 8 krt nem érdemes arra s méltóság alattiának tartva azt, hogy valaki azért esküt letegyen, az intőlevél megkapása iránt neki ajánlott főeszküt nem akarván elfogadni, a felperesi ügyvédnek visszakínálta s ezért elmarasztaltatott a 8 krt megfizetésén és 8 frt perköltséget megtérítésén. — Itt valóban betelik a latin közmondás: „Inter duos litigantes tertius gaudet”, mert a kereskedő kiéliztetett, megkapja az 8 krt, de az ügyvéd megkapja az 8 krtját s

szegény hivatalnok huzza a kurtát, ha a felső bíróság az ilyeszeri visszadéleseknek eleit nem veszi. Ezért bátorodunk azon kitűnő ügyvéd urat, aki 8 kربول 8 frot tud magának szerezni, a nagyérdemű közönség figyelmébe ajánlani. Nevét ezuttal elhallgatjuk, a ki azonban tudni kívánja, készséggel szolgálnak O-Brassó 33. sz. a. levő lakosa Sz. G.

— Anya- és testvérgyilkosság. Alcsarnátoni napasmos nős Urukos Rózsa Miska a hó 4-én este 8—9 óra tájt a szomszédok jól megpálinkázva hazament, ily állapotában nőjével civakodni kezdett, mit annyira vittek, hogy ott nála levő fivére Urukos Rózsa Sándor is az asszony részére állva, helytelen s durva eljárásért fivérét komolyan feddeni akarván s rendre utasítani, mire Urukos Miska dühbe jöven, egy favágó fejszét ragadott kezébe s ezzel testvéröccsét úgy ütötte fölé, hogy ez tüstént halva rogyott össze. Neje látva ezt, kiszaladt a szobából és a gonoszított ödes anyját küldte fiához, hogy ezt csendesítse le, mert őt is üldözi s keményen fenyegeti. A szegény ödes anyja éjjel 10 óra tájt elhagyja házat s megy felbőszült fiát engesztelni; de amint az ödes anyja a fia házába lépett s az ajtó maga után betette, fia a még kezében levő fejszével őt is úgy főbevágta, hogy tüstént halva rogyott össze. — Látva a testvér- és anyagyilkos, hogy a földön fekvők csakugyan meghaltak, elment egy tőle távolabb lakó fivéréhez, kinek az esetet úgy adta elő, hogy öccse Sándor nála az anyját levágta s azt magát is s most mindketten halva fekszenek, és kérte, adna neki tanácsot, hogy mitévő legyen? Ez azt ajánlotta, hogy legokosabb lesz az esetet a rendőrnök, ki ugysik közel lakik hozzájuk, azonnal feljelenteni. Ugy is történt. A rendőrnök nem adta hitelt a mondottnak, hanem szépszerével kérdezni kezdte, hogy, hogy és mint történt, beszéltje el, mert ugys kiderül az eset története s annál rosszabb lesz rá nézve, mire ez mindent szépen bevallott. — Most a törvénytől várja méltó büntetését, ha majd úgy nem teszen ő is, mint mások, hogy azt mondja, ijedtében vallott úgy, de most nem tud róla, — s még felmentik, mint a Thury gyilkosait. Ez nagyon szomorítana mindenkit, mert ugys sincs vagyon- és személybiztonság.

— Megkegyelmezés. Butkure Vasillie kupaalfalvi (Erdély) lakos, 24 éves, egy ottani leánnyal szerelmi viszonyban élt. A leány, ugys látszik, nemcsak Butkura, hanem másokra is kacsingatott mi Butkure nagyban bántotta. Többször fenyegette, hogyha a leány hozzá hűlen lenne, vagy önmagát vagy őt meg fogja ölni. Mindig követte a leányt s éber szemmel őrködött magaviselete fölött. 1876 ővi május 7-én Kupaalfalván lakadalmot volt, melyen Butkura és szeretője is részt vettek. Táncközben Butkure észrevette, hogy szeretője másik leánnyal feltűnő bizalmasággal társalkodott. Féltekénysége annyira nőtt, hogy egy társát kését elkérte s föllegyverkezve leste a leány tetteit. Reggel felé a leány a leánnyal a tornára húzódott. Butkure követte őket s megilletődéssel látta, hogy összeültek. Dühbe a legnagyobb fokra hágott s észrevétlenül a leány mellé húzódn, a kését tövig annak oldalába dőfte, ugys hogy a leány azonnal meghalt. A bíróságok Butkureit övallomása alapján az orgyilkosságban mondták ki bűnösnek s halálra ítélték. Király ő felsége halálbüntetést kegyelemből elengedte s elrendelte, hogy Butkure ellen tizenöt évi börtönt egy napi böjttel szigorított súlyos börtönbüntetés alkalmazásásk.

A sepsi-sztgyörgyi tüzlő-tő-egylet jan. 27-iki tanc-estélyére adakoztak:

A) pénzben: (Folytatás.)

Benkő János 2 frt. Kovács Aron 1 frt. Kurmesz Mihály 50 kr. János Miklós 1 frt. Sikó József 1 frt. Ügyvéd Nagy Károlyné 5 frt. Nagy Istvánné (tan.) 2 frt. Gidófalvi Pálné 2 frt. Özvegy Izák Róza 50 kr. Fejér Miklós 1 frt. Győrbíró Barabás 20 kr. Damó Istvánné 1 frt. Veres Károly 50 kr. Bora Sándorné 1 frt. Bora Agnes és Zsófia 5 frt. Bartha János 1 frt. Farkas Agoston 1 frt 50 kr. Bora Elek 1 frt. Kovács Bálint Szemerja 50 kr. Demes papné 1 frt. Kovács Ida 50 kr. Kósa Dávidné 1 frt. Wellenreiter Jánosné 5 frt. Dózsa Gyula 20 kr. Gyárfás Lajosné 3 frt. Farkas Ferenc 10 kr. Tankó György 20 kr. Nagy Edéné 50 kr. Zöld Adám 20 kr. Sára Tamásné 5 frt. Tankó Aron 10 kr. Tankó János 20 kr. Benkő Elekné 20 kr. Kozma Jánosné 2 frt. Nagy Farkas 10 kr. Keresztés Dénesné, Gyárfás Vilma 2 frt. Korda Istvánné 20 kr. Rákosi László 1 frt. Petke Lajos 50 kr. Weinberger Dávid 20 kr. Petke Mózes 10 kr. Révay Lajos 1 frt. Bene Ferenc 50 kr. Bene Ferencné 50 kr. Grünfeld József 50 kr. Imre Elek 1 frt. Sára Teréz 40 kr. Neumann József 1 frt. Bardoc Mártonné 2 frt. Kábó János 50 kr. Hofmann Mihály 20 kr. Márton Gábor 20 kr. Dónát Pál 1 frt. Zsigmond András 50 kr. Balázs Gyula 50 kr. Szabó Mihály Kén 1 frt. Ince Ferenc 20 kr. Orosz László 20 kr. Simon Pálné 2 frt. Sára István 60 kr. Grünfeld Mór 2 frt. Benkő Elekné 1 frt. Zajzon Károly 2 frt. Özvegy Málnási Antalné 10 frt. Király József 1 frt. Nagy Tamásné 5 frt. Tankó János 2 frt. Ká Ödön 2 frt. Szilveszter Dénes hivat. 2 frt. Jancsó Sándor 2 frt. Richter János 1 frt. Matheos Máttyás 1 frt. Drágomer János 1 frt. Fülöp János 1 frt. Fejér Gergelyné 3 frt. Zajzon Farkas 1 frt 50 kr. Rézerné 1 frt. Petrács Ferencné 2 frt. Fellegi Lajosné 2 frt. Bartos Domokosné 2 frt. Fülöp Gézné 3 frt. Bedő Józsefné 1 frt. Zsigmond Ferencné 1 frt. Sorlán János 2 frt. Arpa Lajos 1 frt. Szabó János 1 frt. Bartha Béni 2 frt. Csiki József 1 frt. Fábrián Györgyné 1 frt. Id. Várhelyi Samu 2 frt. Demeter Róza 1 frt. Lengyel János 2 frt. Antal Jánosné

2 frt. Nagy Károlyné (rendőr) 2 frt. Téglás Gáborné 1 frt. Fogolyán Kristóf 3 frt. Wellmann Samu 1 frt. Bernstein Márk 2 frt. Salati Andrásné 1 frt. Salati Károly 1 frt. Kis György 1 frt. Császár József 1 frt. Kádár Boldizsár 50 kr. Varga Bálint 1 frt. Molnár Sámuel 2 frt. Geréb Jánosné 2 frt. Kovács Bálint S. Szentgyörgy 2 frt. Jancsó Albert 1 frt. Molnár Lajos 1 forint. — Összeg: 279 frt.

Ezenkívül felülfizettek:

Jónás Ferenc jbró 1 frt. Bogdán Istvánné 5 frt. Sára Lajosné zaláni 2 frt. Mélt. Szentiványi Gyula főispán 9 frt. Gr. Pálffy Géza őrnagy 10 frt. Császár Bálint polgármester 1 frt. Orbán Antal lelkész 1 frt. Bogdán Andrásné 5 frt. Mika Károly mérnök 2 frt. Császár Sándor 1 frt. Bogdán István 2 frt. Bogdán András 1 frt; adakoztak továbbá Wodiáner Béla képviselő 25 frt. Gr. Kálnoky Pál 3 frt. (Folytatjuk.)

7-ik közlemény az oroszfalvi templom számára Kézdi-Vásárhelyt gyűjtött kegyes adományokról.

A gyűjtés bevégezése után az alábbi kegyes adakozók önként küldötték be kegyes adományait a pénztárba:

Özvegy Nagy Bálintné 1 frt. Ifjabb Nagy Dániel csizmadia 50 kr. Jancsó Balázs cipész 1 frt. Benkő Gábor csizmadia 2 frt. Kovács István szígyártó 50 kr. A t. szígyártó társulat 5 frt. Orosz István okleveles orvos 2 frt. Kovács János szígy. 50 kr. Dézsi István timár 50 kr. Sikós Károly szígyártó 1 forint. Császár Józsefné 30 kr. Özvegy Nagy Antalné 1 frt. Biblinger Róbert 1 frt. Bokor András asztalos 40 kr. Ifj. Kovács Istvánné 1 frt. Nagy Dániel asztalos 40 kr. Özvegy Tóth Mihályné 40 kr. Bedő Gergely 50 kr. Szotyori József telekkönyvi biztos 2 frt. Mágóri Sámuel csizmadia és neje egy cinnkanna. Mágóri Sándor 50 kr. Mágóri Amália 50 kr. Mágóri Mária 30 kr. Vilikó János és neje egy cinnkanna. Kovács Bálint és neje Kovács Ilona elhunyt leányuk Kovács Ida emlékére egy szép fehér urasztali terítő arany kivarrással. Klunglein József egy sárga rézkanna. Tiszt. özv. Szacsvainé urasszony egy cinnál és egy kanna. Jancsó Mózes István fia egy biblia. Novák Sándor kereskedő egy új ezüst kenyértartó tányér. Páncél István asztalos díjtalan készítette az urasztali, értéke lehet 30 frt. — E közlemény összege 20 frt 50 kr, 4 cinnkanna, 2 tányér, egy könyv, egy terítő és az urasztal. —

Főösszeg: 455 frt 37 kr, 9 pad, egy korona, egy urasztal, 6 kanua, 2 tányér, 4 urasztali terítő, négy könyv.

E szép eredmény nem szorul dicséretre, az ily áldozatkész világos jele az élő hitnek. Midőn a kegyes adományok felmutatását bevégezném, s halás köszönetet mondom a buzgó gyűjtőknek a lankadást nem ismerő fáradságért s a kegyes adakozóknak az ur ol-tárára tett áldozataikért, ismételve felhívom ns. Háromszék áldozatra kész közönségét és buzgó vallásos lakosságát: midőn kéregetőink kiindultak, ne tagadják meg filleiket és ne messze szent céltől, hogy egy közönségnek, mely szinte fészérad óta nélkülözi a templomot s az ur igéjét, nyithassunk utat rövid idő alatt a vallásos erkölcsi élethez.

U. i. A háromszéki kegyes adományokat is a becses lapok hasábjain fogom felmutatni.

Székelly János, ref. pap.

PIACZI ÁRAK.

		S.-Sz.-György febr. 12.		Brassó febr. 9.	
		frt	kr.	frt	kr.
Kilogramm H e c t o l i t e r	Buza (tisztá)	8	70	8	90
	legszébb . . .	8	50	8	30
	közepes . . .	8	10	7	80
	gyöngébb . . .	5	60	6	95
	Buza (vegyes)	5	20	5	60
	legszébb . . .	5	—	5	30
	közepes . . .	4	—	3	70
	Árpa	3	80	3	40
	legszébb . . .	2	40	2	30
	közepes . . .	2	20	2	10
	Törökbuza . . .	4	—	4	20
	Kása . . .	7	30	4	70
	Borsó . . .	5	—	4	70
	Lencse . . .	8	—	6	50
	Fuszulyka . . .	4	30	5	—
	Lenmag . . .	—	—	11	60
	Burgonya . . .	1	80	2	60
	Marhabusz . . .	—	28	—	32
	Disznóhús . . .	—	48	—	44
	Juhhús . . .	—	—	—	—
	Fagyl. friss	—	30	—	—

Bécsi tőzsde és pénzek febr. 12.

5%, Metalliques . . .	63.—	M. földt. kötv. . .	73.50
5%, nem. köles. . .	68.35	Tem. földt. kötv. . .	71.75
1860. államköles. . .	111.20	Erd. földt. kötv. . .	71.50
Bankrészvények . . .	839.—	Ezüst	114.50
Hitelrészvények . . .	149.—	Cs. kir. arany . . .	5.87
London	122.90	Napoleon'd'or . . .	9.83

Felelős szerkesztő: Vécsey Róbert.

Kiadóatlajdonos: Pollák Mór.

Sz. 297. közig.

Hirdetmény.

Sepsi-Szentgyörgy városa tanácsa réazéről közlihrő tétetett, idei 259 szám alatt, hogy mind-azok kik az I-ső és II-ik osztályu kereseti adó kimérése, valamint a házosztály-és házber adó megrovása által magukat megterhelve érzik folyó hó 8-ig felszólalhatnak, mely ezennel ujabban is ismételtetik.

Továbbá figyelmeztetik minden adózó, hogy folyó évi I-ső negyedére eső adó tartozását, az 1876-iki arány szerint folyó februárhó 15-ig annyival bizonyosabban befizet i törekedjék, mivel a végrehajtás azonnal megkezdetik.

Sepsi-Szentgyörgyön 1877 február 1 én a város tanácsa

Császár Bálint polgármester.

3-3

Házeladás.

A k.-vásárhelyi piacon jelenleg Fejér Lukács által használt bolt-raktár-helyiséggel, alól három, felül hat szobájú szolid épült lakrészekkel, ugyan azon az udvaron lévő öt szobájú faépületes laktelek gazdasági épületeivel előnyös feltételek mellett szabad kézből eladandók. Értekezhetni öv. Bertalan Józsefnél Kézdi-Vásárhelyt 3-3

Dr. HANDLER MÓR

orvos-, sebészludor, szülész és szemész
gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű
titkos betegségeket;

1) az önfertőzősnek minden következményeit, ugymint
magömléseket

az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolysát, különösen a

tehetetlenséget
(elgyengült férfierőt);

2) huyesófolysokat (még oly idülteltek is), nemzörészek bujakóros fekélyeit és másod-
rendű bujakórt minden alakjaiban és elcsufításaiiban;
3) huyesószűküléseket;
4) friss és idült nyákfolysokat nőknél, az ugynevezett fehérfolysát, és az onnan eredő

MAGTALANSÁGOT;

5) bőrkiütéseket;
6) A huyekólyag betegségeit és mindennemű vizelési nehézségeket.
Rendel naponként: délelőtt 10 óratól 1-ig, délután 3 óratól 5-ig, és este 7 óra ól 8-ig
Lakik: Pesten, belváros, kigyóuteza 2-ik szám alatt kigyó- és városházuteza.
sarkán. (Rottenbiller-féle házban) 1. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerzek megküldetnek.

49-100